

[Minun tarinani](#)

Olen siis 17-vuotias poika ja olen joutunut "syösykierteeseen" päihteiden takia. Ensi kosketukseni pähteisiin tapahtui ollessani 12-vuotias, jolloin aloin polttamaan tupakkaa. Aloin polttamaan sen takia koska se tuntui "coolilta". Ylä-asteelle siirryttyäni tutustuin uusiin ystäviin tupakan ansiosta, kun menimme aina yhdessä polttamaan röökkiä välitunneilla. Kun olin päässyt uusiin kaveriporukoihin, niin vanhat ala-asteelta tutut kaverit jäivät kokonaan pois.

Eräänä viikonloppuna, kun olimme porukalla kaverillani, niin yksi kavereistani ehdotti että menisimme tutkimaan mitä lääkkeitä heiltä löytyy lääkekaapista. Kaapissa oli paljon kolmiolääkkeitä mm. Tramaleita, panacodeja. Aluksi minua pelotti todella paljon ottaa niitä sillä en ollut ikinä ollut mitenkään päihtynyt tai mitään. Muistaakseni menin lääkkeistä todella jumiin ja koin epämiellyttäviä tuntemuksia mm. Sydämentykytyksiä ja hikoillua. Päätin sen jälkeen, että en enää lähde mukaan sellaisiin lääkekokeiluihin, mutta jo muutama päivä ensi kokeilun jälkeen kaverini oli ottanut kouluun mukaan tramaleita levyllisen. En olisi halunnut ottaa niitä, varsinkaan koulussa mutta en uskaltanut sanoa mitään ja otin muutaman napin. Sen jälkeen tuli tapa, että viikonloppuisin otimme kaverini lääkekaapin antimia porukalla, kunnes kaverini vanhemmat huomasivat. Siihen loppui lääkkeiden käyttö.

Sitten tuli kuvaan alkoholi. Olin siirtynyt kahdeksannelle luokalle ja kaverini alkoivat juoda viikonloppuisin, niimpä en halunnut jäädä ulkopuoliseksi ja aloin itsekkin juomaan kavereideni kanssa. Sitten eräänä viikonloppuna kaverini oli ostanut pilveä muutaman gramman. Hän tarjosi minulle käärimäänsä jointtia, mutta aluksi en halunnut polttaa sitä. Aikansa kun kaverini oli tyrkyttänyt ja painostanut minua polttamaan myönnyin ja poltin sätkän. Aluksi olin hieman paniikissa kun kannabis alkoi vaikuttaa, mutta kaverini rauhoitti minua ja sain rentouduttua. Yllättäin nautinkin kannabiksen vaikutuksesta.

Sen jälkeen muodustui tapa, että poltin kannabista ja join alkoholia joka viikonloppu. Pystyin pitämään kannabiksen vain viikonloppu pähteenä noin puoli vuotta kunnes aloin polttamaan kouluviikoillakin. Aloin jättämään kokonaisia koulupäiviä väliin ja polttelin vain kavereideni kanssa. Aikaa kului ja aloin vieraantumaan vanhemmistani ja muusta perheestä. Äitini huomasi, että olin kokoajan poissa oleva ja muutuin epäsosiaaliseksi ja eristäytyneeksi. Olin siis jo valmiiksi todella ujo ja epäsosiaalinen. Äitini kävi koululla juttelemassa luokanvalvojani kanssa ja he päättelivät, että minulla on jotain minulla on jotain mielenterveydellisiä ongelmia jonka seurauksena vietin kuukauden nuorten psykiatrisella osastolla.

Osastolla ollessani tajusin, että olen vasta kahdeksannella luokalla ja elämäni on jo nyt näin huonossa jamassa ja päätin lopetta kannabiksen käytön kokonaan. Yhdeksännellä luokalla reipastuin

ja kävin koulun kunnolla loppuun, enkä polttanut kannabista. Alkoholია tosin join harvoin, noin kerran kuukaudessa. Peruskoulun jälkeinen kesä meni kokonaan jännittäessä ammattikoulun alkua, koska en tuntenut ketää sieltä ja koulu on toisella paikkakunnalla. Jännittäminen muuttui ahdistukseksi ja vietin unettomia öitä jännittäen koulun alkua.

Kun kesä oli lopussa ja koulun alkuun oli aikaa enää muutama päivä niin paraskaverini, jonka olin tuntenut vauvasta asti kuoli äkillisesti onnettomuudessa. Sen jälkeen olin todella surullinen ja ahdisti todella paljon. Päätin että tarvitsen helpotusta ja päädyin ostamaan kannabista muutaman gramman. Kannabis vei ajatukseni muualle ja sain pidettyä kannabiksen vain viikonloppujen ilona. Ammattikoulun ensimmäinen vuosi sujui odotettua paremmin, kun tajusin jännittäneeni aivan turhaan uutta koulua.

Ammattikoulun ensimmäisen ja toisen vuoden välisenä kesänä aloin taas polttamaan kannabista melkeinpä päivittäin. Koulun alettua huomasin muuttuneeni taas todella ahdistuneeksi ja epäsosiaalisiksi. Minua ahdisti mm. koulussa käynti ja edessä oleva täysi-ikäisyys. Aloin polttamaan kokoajan vain suurempia määriä koska kun olin pilvessä en tuntenut ahdistusta. Niinä päivinä kun en saanut ostettua kannabista mistään, menin lääkekaapille ja tyhjensin sieltä pillereitä kurkkuuni. Aloin siis käyttämään uudelleen erilaisia lääkkeitä unohtaakseni kaiken ahdistavan. Nykyään käyn siis toista vuotta ammattikoulua ja vapaa aikani kulutan edellään yksin eristäytyneenä huoneessani tv:tä katsoen ja kannabista poltellen. Käytän myös melkein päivittäin lääkkeitä mm. Panacodeja, tramaleita, pameja.

Olen huomannut, että kärsin jonkinlaisista mielenterveydellisistä ongelmista mm. Tunnen itseni masentuneeksi ja todella ahdistuneeksi. Välttelen parhaani mukaan paikkoja joissa voin joutua sosiaalisiin tilanteisiin, sillä sosiaaliset tilanteet tuntuvat selvinpäin todella vaikeilta ja ahdistavilta. Samalla taas kaipaan ihmiskontakteja ja tunnen itseni yksinäiseksi, mutta toisaalta taas muut ihmiset tekevät minut ahdistuneeksi. Myös toivon kuolevani, mutta en silti halua sitä. Tuntuu kuin elämästäni on tullut merkityksetöntä ja turhaa. Kaikki ahdistaa ja tuntuu kun maailma kaatuisi päälle. Haluaisin olla niinkuin muut normaalit ihmiset mutta en osaa tehdä muutosta elämäni.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2015/minun-tarinani>